

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 143/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Luboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Lubomírom Majerčíkom, advokátom, Mlynská 1, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/23/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje tiež, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznal mu finančné zadostučinenie v sume 7 600 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie začalo 30. júla 2019 podaním žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vykonanej 25. júna 2019, v ktorej bol vydražený jej byt.

3. Sťažovateľ vstúpil do napadnutého konania ako intervenient (na strane žalobkyne) z vlastného podnetu oznámením doručeným všeobecnému súdu 22. decembra 2022, pričom jeho vstup bol súdom akceptovaný.

4. Sťažovateľ namieta, že od podania žaloby uplynuli už 4 roky a 7 mesiacov, pričom vo veci nebolo nariadené ani jedno pojednávanie a do spisu nebol doručený dražobný spis, resp. konajúci súd ho napriek opakovaným návrhom žalobkyne od žalovaného v 2. rade nevyžiadal.

5. Sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní bola oznámením predsedu súdu z 31. mája 2023 vyhodnotená ako čiastočne dôvodná, predseda súdu sa mu ospravedlnil a oznámil, že prijal opatrenia, aby v budúcnosti k prietahom nedochádzalo. Dňa 17. augusta 2023 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie o zmene zákonného sudcu, čo malo za následok zrušenie pojednávania pôvodne stanoveného na 26. október 2023.

6. Sťažovateľ uvádza, že žije v stave neistoty, ktorý dolieha ťažko na celú jeho rodinu a ktorý je výsledkom nečinnosti mestského súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

8. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

9. Ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie, ktorého predmetom je určenie neplatnosti dražby, trvá vyše 4 a pol roka a doterajší postup mestského súdu sa nejaví ako optimálny. Z hľadiska sťažovateľom namietaného porušenia označených práv v napadnutom konaní však pripomína, že sťažovateľ vstúpil do konania ako intervenient na strane žalobkyne až 22. decembra 2022, pričom uvedená skutočnosť má podľa názoru ústavného súdu význam na vymedzenie obdobia, ktoré podlieha posúdeniu namietanej protiústavnosti konania mestského súdu. S prihliadnutím na tento záver nemá pochybnosť o tom, že sťažovateľ môže relevantne namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len pre štádium konania, ktoré nasledovalo po doručení jeho oznámenia o vstupe do napadnutého konania.

10. Vo vzťahu k postupu mestského súdu, majúc na zreteli procesné postavenie sťažovateľa a dĺžku napadnutého konania, ktorú ústavný súd môže posudzovať v súvislosti so sťažovateľom a ktorá v okolnostiach tohto prípadu predstavuje (ku dňu rozhodovania ústavného súdu) rok a 2 mesiace, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia nie je neúnosná.

11. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08).

12. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 340/2013, III. ÚS 566/2014, IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019).

13. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietiahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti.

14. Na základe uvedeného ústavný súd aj preto nevyhodnotil doterajšiu dĺžku rozhodovania mestského súdu v napadnutom konaní do podania tejto ústavnej sťažnosti (28. februára 2024, pozn.) za nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu mestského súdu v napadnutom konaní dospel k záveru, že tento postup síce nebol optimálny, avšak nesignalizuje nečinnosť či neefektívnu činnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa preto pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

15. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť mestského súdu bude pokračovať, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu